

[Hans Hansen.]

om Aaret i Rente, vil Jordfonden, hvis man anvender dem efter 4. Oktober-Lovens Principper, hvad enten man vil eller ej, sætte Staten i Besiddelse af Jordrenten gennem en Aarrække, og netop det mener jeg er det bedste ved Forslaget, og derfor vil jeg anbefale denne Forlængelse for et Aar.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de tre Ordførere henholdsvis for Socialdemokratiet (Larsen [Bjerre]), det radikale Venstre (Andreasen [Forsinge]) og Retsforbundet (Hans Hansen) for deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, der er fremsat af mig. Jeg kan jo ikke rette den samme Tak til de to andre ærede Ordførere, hvad jeg meget beklager. Jeg finder ingen som helst Anledning til at komme ind paa en principiel Drøftelse af den Forskellighed i Opfattelsen overfor Jordlovgivningen, som er til Stede Partierne imellem, og som vi nu har drøftet saa tit. Det er jo ikke alene Folketinget, men jeg tør vel nok sige, det er hele Landet bekendt, at der er en stærkt afvigende Opfattelse de forskellige Partier imellem. Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal for lidt siden udtalte Ønske om enkelte Forbedringer, er jeg naturligvis ikke uvillig til at gaa ind paa Forbedringer, men det er netop de Forbedringer, der er Uenighed om; det, det ærede Medlem anser for Forbedringer, anser vi fra vor Side i mange Tilfælde, jeg havde nær sagt i de fleste Tilfælde, for Tilbageskridt; det er ikke sikkert, at det, der for lidt siden blev omtalt af det ærede Medlem, hører hertil, men hvis vi skal drøfte disse Ønsker, de Forbedringer, man vil have indført fra anden Side, har vi Spillet gaaende, saa er det givet, at vi andre ogsaa maa ønske de Ændringer, som vi anser for Forbedringer. Det, der nu ligger til Forhandling, er, om man i det kommende Aar vil fortsætte med Udstykningen paa samme Maade som i de sidste 10—11 Aar uden nogen som helst Ændringer. Jeg skal hverken lægge Ansvaret over paa den ene eller den anden for, at det ikke er lykkedes at faa gennemført en endelig Ordning, men naar det ikke er sket, maa Rigsdag og Regering have Pligt til at fortsætte med Udstykningen paa samme Maade som i de sidste 10—11 Aar, og hvis de forskellige Partier gaar imod det foreliggende Lovforslag eller mod enkelte Dele af det foreliggende Lovforslag, standser man den Udstykning, der hidtil er foregaaet, for der

indeholdes ikke Spor af nyt i det foreliggende Lovforslag.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte, at det er første Gang, man bruger Jordfondens Midler til Indkøb af Jord udelukkende til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, er det ikke rigtigt. Hvis ikke Forslaget her vedtages, er det første Gang i de sidste 10 Aar, at det ikke er muligt at udstykke efter 4. Oktober-Loven. Det er det, der er Sandheden, det er det, der er Kærnen i Spørgsmaalet, og det er det, man maa tage Ansvaret for.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich spurgte mig om min Opfattelse af Udstykningen i Sønderjylland og min Stilling til den Kritik, der er fremsat overfor Udstykningen. Jeg skal hertil svare ganske kort, at saa vidt jeg har fulgt de Artikler, der er fremkommet i Bladene, er Kritikken gaaet ud paa to Ting. For det første har man kritiseret, at Staten her har betalt for smaa Priser, for lidt for den Jord, den har købt, ganske og fuldkommen i Modsætning til det, man ellers kritiserer Staten og det offentlige for. Og for det andet har man kritiseret, at de Jordkøb, der har fundet Sted i Sønderjylland, i højere Grad har været Køb af hele Gaarde og ikke Dele af Gaarde. Overfor det sidste skal jeg svare, at man naturligvis har købt, hvor man har ment det rigtigt, hvor man har faaet Tilbud, baade fra hele Gaarde og fra Dele af Gaarde. Jeg tror nok, der er Enighed om, baade i Udvalget og i Ministeriet, at man selvfølgelig lige saa gerne og maaske ogsaa hellere vil købe Dele af Gaarde, baade af *praktiske* og af *saglige* Grunde, som købe hele Gaarde. Men naar det maaske mere er foregaaet paa den Maade, at man har købt hele Gaarde, er det naturligvis, fordi man har faaet Tilbud om disse Gaarde og har fundet, at det var mere fordelagtigt at tage mod disse Tilbud end at købe Dele af Gaarde. For øvrigt tror jeg slet ikke, der er blevet tilbudt saa forfærdelig meget mere, end man har købt.

Det andet Spørgsmaal er i og for sig det, der er det vigtigste i den Kritik, der er anført. Det Forhold, som jeg allerede har omtalt, tror jeg faktisk ikke kan kritiseres, men man kan selvfølgelig hævde, at Staten skal betale betydelige Overpriser for Jord, der købes i Sønderjylland. Her skal jeg villig erkende for mit Vedkommende, at jeg hele Tiden har holdt paa, at man der ligesom andre Steder skal søge at købe saa billigt som muligt, eller i hvert Fald købe til nogenlunde rimelige Priser. Og jeg vil tilføje, at det, der er sket i Sønderjylland, efter min Opfattelse er, at man her har